

[Hans Nielsen.]

er for Varer, og ligeegyldigt, om vi kan lave dem selv eller ej. Det er alt paa samme Linie, baade det foreliggende private Forslag til en Seddelbank og det ærede Retspartis hele økonomiske Politik, men jeg troede oprigtig talt ikke, at Det frie Folkeparti, som jo dog har store økonomiske Interesser for et bestemt Erhverv, vilde lade sig lokke ud paa en saadan Politik, som til syvende og sidst kun vil blive til største Fordærv for det arbejdende Landbrug.

Formanden: Den ærede Taler benyttede i Indledningen til sine Bemærkninger den Vending, at nogle af Udvalgets Medlemmer tidligere havde anvendt Kunster for at begrunde deres Standpunkt. Da jeg maa antage, at dette Udtryk vil blive opfattet, som om de paagældende Medlemmer tidligere skulde have ladet deres Holdning bestemme af andet end saglige Hensyn, maa jeg paatale denne Bemærkning; jeg beklager, at den er fremkommet.

Himmelstrup: Uanset, hvad det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nu igen har paa-staaet om Arbejdet i Udvalget i Fjor, er Forholdet alligevel dette, at Udvalgets Ledelse indkaldte Betænkning og Ændringsforslag til omkring 1. April. Dette Krav efterkom vi, idet vi den 30. Marts afgav Betænkning med dertil hørende Ændringsforslag, men saa hørte vi, som jeg fremhævede forleden Dag, intet som helst mere til Sagen ud over Interviewet i den socialdemokratiske Provinspresse; jeg kan i øvrigt kun være tilfreds med, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen skyder den paagældende Journalist dette i Skoene og giver ham Ansvaret for de anvendte kraftige Udtryk, hvoraf jeg forstaaer, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen aldeles ikke mener, at der var nogen Anledning for ham til at sige saadan noget, og det kan jeg være ganske enig med ham om, for det ærede Medlem ved godt, at vi under Udvalgsarbejdet alle har været ledet af rent saglige Hensyn, hvad den højtærede Formand ogsaa nu gav Udtryk for.

Den højtærede Handelsministers Bemærkninger til Lovforslaget var jo ikke særlig mange, men de var Udtryk for et meget stærkt Ønske om nu at faa en Ordning af hele dette Spørgsmaal, og dette Ønske deler vi, men naar den højtærede Handelsminister tillægger det saa stor Betydning, har vi vel ogsaa Grund til at vente større Imødekommenhed fra Regeringspartierne paa de forskellige Omraader, hvor der

har været Unighed mellem os, under Forhandlingerne i Aar, end vi har kunnet glæde os over under de foregaaende Aars Forhandlinger. Det gælder ikke alene med Hensyn til de saglige Enkeltheder i Lovforslaget og de Uoverensstemmelser, der er der, men det gælder ogsaa Forventningen om nu at faa en endelig Ordning af Landmandsbankens Forhold. Jeg kan nemlig ikke se, at Handelsministeren har Ret i, at det Spørgsmaal slet ingen Forbindelse skulde have med det Spørgsmaal, vi her behandler, altsaa den fremtidige Organisation af Statens Seddelbank og Statens Bjerforhold til Landmandsbanken. I det Øjeblik man tilstræber at gøre Seddelbanken til en almindelig Erhvervsbank og ikke mindst give den Adgang til at blive det i langt højere Grad end tidligere, opstaaer der en Forbindelse, i det mindste for os, fordi vi er af den Opfattelse, at Staten ikke bør have Hals- og Haandsret over to Erhvervsbanker i dette Land.

Naar den højtærede Minister fremhævede, at han ikke kunde anse Øjeblikket for gunstigt til at sælge Landmandsbankaktierne, ligger der allerede deri et Udtryk for en vis Tilbøjelighed til, naar Tidspunktet blev gunstigt, at sælge Aktierne, og det forekommer mig, at den Bebrejdelse, man saa i Dag kan rette mod den højtærede Handelsminister eller hans Forgænger, er, at man har forpasset det gunstige Tidspunkt.

Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen var inde paa en Omtale af Arten og Omfanget af de Forretninger, den nuværende Seddelbank havde, og udtalte Formodningen om, at de ikke var særlig store. Det er rigtigt nok; vi har netop i Udvalget i Fjor gennem Handelsministeriet tilvejebragt nogle Oplysninger om disse Forhold, om Antallet af enkelte Personer og Firmaer, som havde Kredit i Nationalbanken, og det maa erkendes, at Antallet ikke er særlig stort, smaa 2 000. Omfanget af de Forretninger, de gør med Banken, er efter Sagens Natur ikke blevet oplyst; det er baade Vekselkreditter, Kontokurantkreditter og almindelige Laan, det drejer sig om. Jeg mener heller ikke, at man helt skal afskære den kommende Seddelbank fra at drive almindelige Bankforretninger, og jeg kan godt se, at det vil være meget svært at gøre det, og en Ordning af Bankspørgsmaalet skal ikke strande paa dette Punkt. Vi har blot i høj Grad ønsket, man maatte blive klar paa, hvor omfattende disse Forretninger skulde være og af hvilken Art, thi Forholdet er jo dette, at visse Para-